

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **nezl. S. A.**, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2021, č. j. 3 A 70/2020 – 67,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 4. 2020, č. j. MV-35132-4/SO-2020, ve věci prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, neboť stěžovatelka neuhradila soudní poplatek

[2] Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 12. 7. 2021, č. j. 5 Azs 196/2021 - 9, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek ve výši 5000 Kč a aby ve lhůtě jednoho měsíce předložila plnou moc udělenou advokátovi k řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka následně požádala o osvobození od soudních poplatků a podala návrh na ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 10. 2021, č. j. 5 Azs 196/2021 - 28, stěžovatelčinu žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl, současně nevyhověl ani jejímu návrhu na ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud po posouzení věci totiž dospěl k závěru, že v daném případě se jedná o návrh zjevně neúspěšný; stěžovatelka kasační stížností napadá rozhodnutí soudu, jímž bylo zastaveno řízení pro nesplnění poplatkové povinnosti [§ 9 odst. 1 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v relevantním znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnost jako zjevně neúspěšnou, nezabýval se již zjišťováním majetkových poměrů stěžovatelky; nicméně přihlížel k závěrům, které vyplynuly z rozhodnutí správních soudů, které majetkové poměry stěžovatelky již dostatečně přezkoumaly; srov. usnesení

městského soudu ze dne 2. 11. 2020, č. j. 3 A 70/2020 - 45, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2021, č. j. 7 As 356/2020 - 13, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2021, č. j. 4 Azs 224/2021 - 39, kterým nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků stěžovatelčině otci v obdobné věci.

[3] Ve výše uvedeném usnesení ze dne 4. 10. 2021, č. j. 5 Azs 196/2021 – 28, byla stěžovatelka současně vyzvána ke splnění poplatkové povinnosti a doložení právního zastoupení dle § 105 odst. 2 s. ř. s.; byla rovněž náležitě poučena o právních důsledcích nesplnění této výzvy. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno desátým dnem od jeho dojití do datové schránky, ze které stěžovatelka (prostřednictvím svého otce – zákonného zástupce) činila a rovněž v ní přijímala veškeré písemnosti. Usnesení tak bylo doručeno dne 18. 10. 2021. Poslední den patnáctidenní lhůty tedy připadl na úterý 2. 11. 2021. Stěžovatelka ovšem doposud soudní poplatek nezaplatila.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nepřehlédl podání stěžovatelky ze dne 27. 9. 2021, resp. ze dne 3. 10. 2021, kterými žádala o umožnění nahlédnutí do spisu. Stěžovatelka opakovaně tvrdí, že se nachází mimo území České republiky, komunikuje pouze prostřednictvím své datové schránky; v souvislosti se situací spojenou s epidemií onemocnění COVID-19 se prostřednictvím infolinky na Ministerstvu vnitra dotazovala na možnost vstupu na území České republiky. Zjistila, že dle opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 9. 2021 platí obecně zákaz vstupu občanům třetích zemí na území ČR, lze využít pouze výjimky v případě naléhavé mimořádné situace; plnění povinností uložených soudem dle stěžovatelky takovou situaci může představovat; stěžovatelka tudíž potřebuje potvrzení od soudu o nutné osobní účasti, předvolání soudu apod. Stěžovatelka v této souvislosti uvádí, že s ohledem na to, že jakožto účastník řízení nemá advokáta, nemůže nikdo jiný do spisu nahlédnout, plnou moc musí podepsat osobně.

[5] Nejvyšší správní soud z obsahu podání stěžovatelky nezjistil nic, co by jí bránilo soudní poplatek uhradit. Úhrada soudního poplatku nepochybně není úkonem, jemuž by stěžovatelka musela být osobně přítomna. Úhradu lze provést, jak byla stěžovatelka poučena, nikoli pouze prostřednictvím kolku, ale i bezhotovostním převodem, přičemž platba ze zahraničí zcela jistě není něčím neproveditelným. Je třeba též upozornit, že Nejvyšší správní soud neumožnění nahlédnutí do spisu před zastavením řízení pro nezaplacení soudního poplatku nepovažuje za vadu řízení způsobující nezákonnost rozhodnutí ve věci samé, neboť žádným způsobem nezbavuje stěžovatelku možnosti soudní poplatek zaplatit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 141/2013 - 10).

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží*“. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost neuhradila, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

pokračování

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 11. listopadu 2021

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu